akademia bajki kaszubskiej

Czyta: **Damroka Kwidzińska**

Alojzy Nagel ***Subisłôw i Damroka***

Bëła czedës w Chmielnie snôżô, dobrô i młodô ksążnô. Ona bëła barzëczkò dobrô dlô swòjich lëdzy, nikògò òna nie skrziwdza, a téż nie pòzwòla nikòmù niżódny krziwdë zrobic.

Ji tatk, chtëren mieszkôł dalek w Słôwnie, chcôł, żebë Damroka sã z cëzyńcã òżeniła, ale òna òdrzekła: – Nié, nichdë!

Tatk dôł ji trzë miesące czasu do namëszleniô. Pò tim czasu òn z nym kawalerã i ze swòjima rétrama przëjachôł do Chmielna. Czej Damroka jegò z dôleka ùzdrzała, tej òna chùtuszkò zwiornãła ze swòjégò zómkù. Z pòczątkù òna nie wiedza, co robic. Czej dobiegła do jezora, tej òna ùzdrza tam czôłno. Damroka chùtkò òdrzesza czôłno òd drzéwieca, a jak le mògła nôchùtczi wiosłowac, òdpłëna. Òna chca zwiornąc na drëdżi strąd jezora i tam, w rëbacczi chëczi, sã zatacëc.

Czej òna ju bëła dosc dalek òd strądu, tej Nëczk, dëch jezora, jã ùzdrzôł, i jął pòd wodą tuńcowac. Wòda jãła swidrowac i czôłno sã corôz barżi kòlibało. Damroka z ùrzasu nie wiedza co robic. Wnym zjawiłë sã sztërë jezórnice i wepchłë czôłno pòd wòdã. Czôłno razã z Damroką szło na dno jezora. Tam Nëczk miôł swój kamianny zómk. Òn Damrokã zamienił w szczëkã. Òdtądka chmieleńskô knéznô mùsza Nëczkòwi służëc i kòżdégò dnia przënëkiwac jemù rëbë, żebë miôł co jesc. Tak bëło lata lateczné.

Bëłe to ju pò smiercë Damroczi tatka. Sëbisłôw, młodi knéz ze Gduńska, przezérôł sã, jak jegò rëbôcë jadrama łowią rëbë. W jadrze, króm jinszich rëbów, bëła jedna wiôlgô szczëka. Na kôrczu kòl jezora sedzôł kromiãga. Òn prosył knéza, żebë dôł jemù chòc jedną rëbã. Knéz wëjął z jadra nôwikszą szczekã i pòdôł jã kromiãdze. Czej nen wëcygnął rãkã, tej rëba na òczach wszëtczich zdżinãła i zamiast szczëczi lëdze ùzdrzelë snôżé i młodé dzéwczã. To bëła Damroka w lëdzczi pòstacëji.

Knéz z pòczątkù mëslôł, że to bëła ùkôzka. Ale kromiãga zawrzeszczôł:

– To je naja chmieleńskô własztka. Jô mëslôł, że ju wicy w żëcym ji nie ùzdrzã!

Sëbisłôw wzął Damrokã do se i sã z nią òżenił. Stolëcã Kaszëbów òn przeniósł z Chmielna do Gduńska.